

valgets Forslag, Fattighjælp — det kommer jo ud paa et — herov paa Lovgivningsmagtens Bestemmelse. Det er indrømmet baade i Lovgivningen og Praksis saa fuldstændig gennem Valgloven og paa anden Maade, at der ikke er Tvivl om, at det samme maa finde Anvendelse ogsaa her. Man kan rigtignok dertil indvende, at deraf ikke følger, at Domstolene ville dømmes saaledes. Jeg indrømmer, at man ikke kan have nogen Mening om, hvorledes Domstolene ville dømmes i et givet Tilfælde. Vi have jo oplevet, at Domstolene have truffet Afgørelser, som enhver Mand 10 Aar i Forvejen vilde have betragtet som umulige. Men efter de almindelige Regler maa Valgret tilkomme de paagældende, det nærer jeg ingen Tvivl om. Jeg har, som sagt, ønsket at gøre denne Hensigt til det ærede Udvalg, og i Forbindelse dermed maa det være mig tilladt at lægge det ærede Udvalg paa Hjerte, at man, inden denne Sag forlader os, søger at bringe den i en saadan Form ved Overenskomst med Regeringen og Højre, at der kan ventes opnaaet et Resultat, som man kan være tjent med.

Spøjsen: Der er fremkommet en Del Bemærkninger og Hensigtninger til Udvalget om det foreliggende Lovforslag, gaaende ud paa Opfordringer til at rette Redaktionen af Forslaget og de dertil stillede Ændringsforslag. Det synes, at man har villet rette særlig Betydelse mod dette Udvalg i den Henseende, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er en Betydelse, som vistnok med Rette er bleven og vil blive vendt mod vore Loves Redaktion i Almindelighed. I den Henseende staa vi utvivlsomt ikke lidt tilbage for Lovgivningen under Gnevoldsmagten, da man havde ganske andre Midler i Hænde til at skabe en helstøbt Lovgivning ogsaa med Hensyn til Formen. Det kan ikke være andet. Efter den Maade, hvorpaa vore Love nu blive til ved en Samarbejde mellem de to Ting, ved at der stilles Ændringer ind hist og Herderinger her, vil man altid være udsat for, at der kan komme Uoverensstemmelser ind, ja, til sine Tider endogsaa Modsigelser i den samme Lov. Man havde i Forsatningen af 1855 søgt at værges sig derimod paa den Maade, at naar et Lovforslag først var blevet ændret i den lovgivende Forsamling ved anden Behandling, ved at fremsatte Ændringsforslag vare blevne vedtagne, blev Forslaget forfatningsmæssig undertastet en ny Behandling i Ministeriet og forelagt paany i en ny affattet Redaktion til 3dje Behandling, hvorefter der skulde stemmes en bloc over Forslaget, som det da

var fremlagt. Det var en meget radikal Fremgangsmaade med det Øjemed at sikre sig en helstøbt Redaktion af Lovene. Jeg vil nu ikke anbefale, at vi skulle gaa den Vej, men ikke desto mindre tror jeg, at der er god Føje til at være opmærksom paa, at de Love, som udgaa herfra, kunne blive saa helstøbte i Formen som muligt. Dette gælder ingenlunde det foreliggende Lovforslag alene, tværtimod, den Klage er rejst mod en Række af Love, som ere vedtagne, og det ikke mindst i de seneste Aar. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg, om der ikke i den Henseende maatte finde en særegen Konference Sted med den ærede Minister. Jeg gaar ikke ud fra, at den ærede Minister selv har redigeret Lovforslaget, det vil altid være en Embedsmand i Ministeriet, der har gjort det, og jeg tror, at kun den, der har redigeret det oprindelige Lovforslag, vil være i Stand til at sikre, at den endelige Redaktion med de tilføjede Ændringer kan blive til een Støbning, saaledes at der ikke finder Uoverensstemmelser Sted mellem de enkelte Paragrafer. Jeg henstiller, som sagt, dette ingenlunde særlig over for dette Lovforslag, men det vil ogsaa gælde over for adskillige andre, men det gælder selvfølgelig i høj Grad et Forslag, der har et saa stort Omfang som det foreliggende, idet man er mest udsat for, at der i et saadant kan indløbe Fejl, og dette er jo en Lov, hvormed det er Meningen, at hele Befolkningen og navnlig Kommunalbestyrelserne skulle bestæftige sig i meget høj Grad.

Der faldt her forleden Dag — jeg tror fra det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) — en Ytring, som gik ud paa, at han ikke tillægger de Forslag, de Fremstidt paa Fattiglovgivningens Omraade, som her foreligge, nogen Betydning indtagen i et eneste Punkt, som han betegnede, at han anerkendte var en radikal Reform; jeg tror, det var Punktet om Sygehjælp, som Udvalget ikke betragtede som Fattighjælp. Kun det ansaa han for en radikal Reform, som han satte Pris paa. Jeg vil i den Anledning tyde, at er der noget Omraade, hvor jeg tror, at Befolkningen i det hele taget vil sætte Pris paa Fremstidt og Reform, selv om de ingenlunde kunne kaldes radikale, er det paa det kommunale Omraade. Paa intet andet Omraade er man saa tilbøjelig til at se skarpt og lægge saa nøje Mærke til Forfællelsen mellem Reform paa Papir og Reform i Virkeligheden som netop i de kommunale Anliggender. Efter at jeg har fulgt med den Forhandling, som her har fundet Sted i disse Dage, staaer det klart for mig, at her paa dette Omraade — ogsaa Forhandlingerne